II Sõnajala õis.

Korra jaatnud mõisa
härra Jaanilaupäeva
öösel, ühe ustawa ja truu
teomehe metsa sõnajala
õit otsima. (Sõnajalg
õitsennd Jaanilaupäe
wa öösel. See, kes sõna j.
õie kätte saanud olnud
önnemees. Sõnajala õie
abiga wõinud kõik
teha, mis soowinud, wõi
nud igal pool käisa, e
keegi pole näinud, wõi-
nud näha, mis töised
inimesed teinud. Sõna
jala õis õitsennd ju
süda ööl, wanapaga
pidanud hoolega õie
juures wahti. Kes õit

tahtnud kätte saada, see pida
nud omale walge lina ja
mõega, mida õpetaja en-
ne önnistanud kaasa
wõtma. Lina saanud
maa peale maha lau-
tatud ja mõegaga kohe
krüpsu ümber lina tõm-
matud, et waratige
ligi ei pease j. n. e.)

Härra annud poisile
walge lina, mõega ja ka
se tohust karbiszese, mis
asju õpetaja enne
altari ees önnista-
nud kaasa. Lina pida
nud ta maa peale laota
ma ja mõegaga iga kül
je peale 3 risti tegema,
et wanapagan juure